

Dosarul nr. 2ra-942/22
2-21141359-01-2ra-07072022

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. A. Donos)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

17 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Anna Galacova, reprezentată de avocatul Ina Cepoi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Anna Galacova împotriva lui Mihail Galacov cu privire la majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei din 10 martie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Anna Galacova, reprezentată de avocatul Ina Cepoi și a fost menținută hotărârea din 22 noiembrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

constată:

La 23 septembrie 2021, Anna Galacova, reprezentată de avocatul Ina Cepoi a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Galacov cu privire la majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 22 ianuarie 2019 a fost înregistrat divorțul dintre Mihail Galacov și Anna Galacov, care a fost trecut în registrul de stare civilă cu nr. 22.

A menționat că, copilul minor după divorț a rămas să locuiască cu mama.

Reclamanta a susținut că, prin hotărârea din 12 august 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a admis parțial acțiunea înaintată de către Anna Galacov împotriva lui Mihail Galacov și s-a dispus încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, în mărime de 1 100 lei/lunar până la atingerea majoratului.

A comunicat reclamanta că nu are un loc de muncă din motiv că nu are cine să ducă și să aducă copilul de la școală, iar suma pensiei de întreținere stabilită nu este suficientă pentru un copil care frecventează școala.

Reclamanta a specificat că, conform datelor eliberate de Direcția pentru Statistică, valoarea minimului de existență pentru un copil în vârstă de 7-17 ani în

semestrul 2 al anului 2020, în mediul urban constituie suma de 2 438,70 lei.

A subliniat că, suma de 2 438,70 lei constituie minimumul de existență pentru un copil însă această sumă nu constituie și un maximum, părinții având obligația asigurării unui trai decent copilului.

Reclamanta a invocat că, pârâtul are venituri regulate și este angajat în câmpul muncii de mai mulți ani.

Consideră că, în situația în care prețurile la produsele alimentare și articolele de îmbrăcăminte sunt în creștere, achitarea unei pensii de întreținere pentru copilul minor în sumă mai mică de 2 500 lei, nu ar constitui o sumă necesară pentru întreținerea și existența copilului.

A solicitat reclamanta majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor și încasarea din contul lui Mihail Galacov în beneficiul Annei Galacov a pensiei de întreținere în sumă de 2 500 lei/lună pentru copilul minor până la atingerea majoratului.

Prin hotărârea din 22 noiembrie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central, s-a admis parțial acțiunea. S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor și s-a încasat din contul lui Mihail Galacov în beneficiul Annei Galacov pensia de întreținere a copilului minor XXXXX, născută la XXXXX, în sumă de 1 500 lei. În rest, pretențiile s-au respins ca neîntemeiate. S-a încasat din contul lui Mihail Galacov în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 540 lei.

La 26 noiembrie 2021, Anna Galacova, reprezentată de avocatul Ina Cepoi a depus apel nemotivat, iar la 14 ianuarie 2022 a depus apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 10 martie 2022 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de către Anna Galacov, reprezentată de avocatul Ina Cepoi și s-a menținut hotărârea din 22 noiembrie 2021 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

Pentru a decide astfel instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că la determinarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul se ține cont de interesul primordial al copilului, asigurarea acestuia a unui nivel suficient de asigurare materială, în raport cu starea materială și familială a părților și alte circumstanțe importante. Prin urmare, părinții sunt obligați la asigurarea unui nivel de trai suficient copilului minor, pornind de la minimumul de existență raportat la necesitățile efective și interesul primordial al copilului.

Potrivit informației de la Biroul Național de Statistică, în anul 2020 minimumul de existență pentru un copil în vârstă de 7-17 ani în orașe mari a constituit 2 438,70 lei.

Potrivit certificatului eliberat de Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul Medicilor de Familie municipal Bălți” nr.01-23/524 din 12 octombrie 2021, minora XXXXX, născută la XXXXX, este înregistrată la medicul de familie din cadrul Centrului de Sănătate nr. 1 Conform formularului F112/e și se află la evidență cu diagnoza „Picior plat bilateral gr. II, Obezitate gr. I, Dischinizia căilor biliare”.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că, reieșind din probele prezentate și având în vedere valoarea minimumului de existență pentru un copil minor, precum și obligațiile ambilor părinți de a-și întreține copiii minori s-a ajuns la concluzia că cuantumul pensiei de întreținere pentru copilul minor al părților urmează

a fi modificat, în sumă de 1 500 lei/lunar, or, suma respectivă constituie un quantum care reprezintă un minim de existență al copilului minor în dependență de vârsta și locul/mediul de trai al acestuia.

În acest context, s-a relevat faptul că obligația de întreținere a copiilor comuni revine ambilor părinți, or, această derivă nemijlocit din logica lucrurilor, precum și din conținutul normelor legale relevante speței.

Prin urmare, raportând quantumul minimului de existență pe anul 2020, pentru orașele mari, stabilit de Biroul Național de Statistică pentru un copil în vârstă de 7-17 ani în mărime de 2 438,70 lei la ambii părinți ai copilului, s-a constatat că fiecare dintre ei datorează întreținere în mărime de 1 219,35 lei.

Totodată, s-a menționat că din dosar nu se constată existența probelor care să justifice încasarea pensiei de întreținere peste valoarea minimului de existență stabilită de Biroul Național de Statistică, asemenea probe nefiind prezentate de către Anna Galacova. La fel, invocând faptul că copilului îi este necesară o întreținere suplimentară din cauza maladiei de care suferă, această necesitate nu a fost însoțită și de un calcul anumit al cheltuielilor suplimentare, nu a fost descifrată și stabilită printr-o anumită sumă concretă.

La 13 iunie 2022, Anna Galacova, reprezentată de avocatul Ina Cepoi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurenta a invocat că instanța de apel nu a ținut cont de interesul superior al copilului minor XXXXX, interpretând în mod eronat legea.

A menționat că, prin menținerea soluției instanței de fond de majorare a quantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor de la 1 100 lei la 1 500 lei, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au dat o apreciere convenită certificatului eliberat de Instituția Medico-Sanitară Publică „Centrul de Familie mun. Bălți” nr. 01-23/524 din 12 octombrie 2021, care indică asupra maladiei copilului, iar acordarea suplimentului de 280,65 lei peste valoarea minimului de existență stabilit de Biroul Național de Statistică este insuficient pentru reabilitarea necesară patologiei copilului minor.

Consideră că majorarea quantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor în mărime de 1 500 lei/lunar nu corespunde situației reale și nu se conformează cerințelor de asigurare copilului minor cu un trai decent și asistență medicală necesară.

Prin notificarea din 07 iulie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f. d. 83).

Prin referința din 25 iulie 2022, Mihail Galacov a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces, copia deciziei contestate la 05 mai 2022, prin intermediul

oficiului poștal (f.d. 68), iar la 06 mai 2022 a fost expediată pe poșta electronică a reprezentantului recurenteii, fiind recepționată în aceeași zi (f.d. 69, 69-verso).

Astfel, recursul declarat la 13 iunie 2022 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Anna Galacova, reprezentată de avocatul Ina Cepoi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de

către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurrate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Anna Galacova, reprezentată de avocatul Ina Cepoi, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Anna Galacova, reprezentată de avocatul Ina Cepoi ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Anna Galacova, reprezentată de avocatul Ina Cepoi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic